

utfärdad den 11 juni 1987.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om brottsbalken
dels att 8 kap. 3 §² skall upphöra att gälla,
dels att 8 kap. 4 och 13 §§, 17 kap. 11 § och 36 kap. 5 § skall ha följande
lydelse.

8 kap.

4 §³ Är brott som i 1 § sägs att anse som grovt, skall för *grov stöld* dömas
till fängelse, lägst sex månader och högst sex år.

Vid bedömande huruvida brottet är grovt skall särskilt beaktas, om det
avsett sak som någon bar på sig, om gärningsmannen varit försedd med
vapen, sprängämne eller annat dylikt hjälpmedel eller om gärningen eljest
varit av särskilt farlig eller hänsynslös art, avsett betydande värde eller
inneburit synnerligen kännbar skada.

13 §⁴ Har annat i detta kapitel angivet brott än grov stöld, rån eller grovt
rån förövats mot

1. någon som inte endast tillfälligt sammanbodde med gärningsmannen,
2. make, den som är i rätt upp- eller nedstigande släktskap eller svåger-
lag, syskon, svåger eller svägerska eller
3. någon annan som på liknande sätt är närstående till gärningsmannen,
får åklagaren väcka åtal endast om målsäganden har angett brottet till åtal
eller åtal är påkallat ur allmän synpunkt.

Vid tillämpning av vad nu sagts skall med gärningsman likställas annan
som medverkat vid brottet och den som gjort sig skyldig till häleri eller
häleriförseelse.

17 kap.

11 §⁵ Om någon döljer den som förövat brott, hjälper honom att undkom-
ma, undanröjer bevis om brottet eller på annat dylikt sätt motverkar att det
uppdagas eller beivras, dömes för *skyddande av brottsling* till böter eller
fängelse i högst två år.

Den som icke insåg men hade skälig anledning antaga att den andre var
brottslig, dömes till böter.

Till ansvar skall inte dömas om gärningen är att anse som ringa med
hänsyn till gärningsmannens förhållande till den brottslige och övriga om-
ständigheter.

¹ Prop. 1986/87: 86, LU 26, rskr. 247.

² Senaste lydelse av 8 kap. 3 § 1971: 874.

³ Senaste lydelse 1975: 1395.

⁴ Senaste lydelse 1971: 874.

⁵ Senaste lydelse 1971: 874.

36 kap.

5 §⁶ Förverkande till följd av brott av egendom eller dess värde får, om ej annat har föreskrivits, ske hos

- a) gärningsmannen eller annan som medverkat till brottet,
- b) den i vars ställe gärningsmannen eller annan medverkande var,
- c) den som genom brottet beretts vinning eller näringsidkare som avses i 4 §,

d) den som efter brottet förvärvat egendomen genom bodelning eller på grund av arv eller testamente eller genom gåva eller som efter brottet förvärvat egendomen på annat sätt och därvid haft vetskap om eller skäligen anledning till antagande om egendomens samband med brottet.

Tillhörde egendomen vid brottet ej någon av dem som anges i första stycket a)–c), får den ej förklaras förverkad.

Särskild rätt till egendom som förklaras förverkad består, om ej även den särskilda rätten förklaras förverkad.

Sådan rätt som har vunnits genom utmätning eller betalningssäkring upphör, om egendomen förklaras förverkad, såvida ej av särskild anledning förordnas att rätten skall bestå.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1988.

På regeringens vägnar

STEN WICKBOM

Dag Victor
(Justitiedepartementet)

⁶ Senaste lydelse 1986: 118.

